

Vid Naumburg.

Bolander, Martin

81 A Br.

National Library
of Sweden

BOLANDER, M
VID NAUMBURG

Litt. Sv.
(Ri)
o

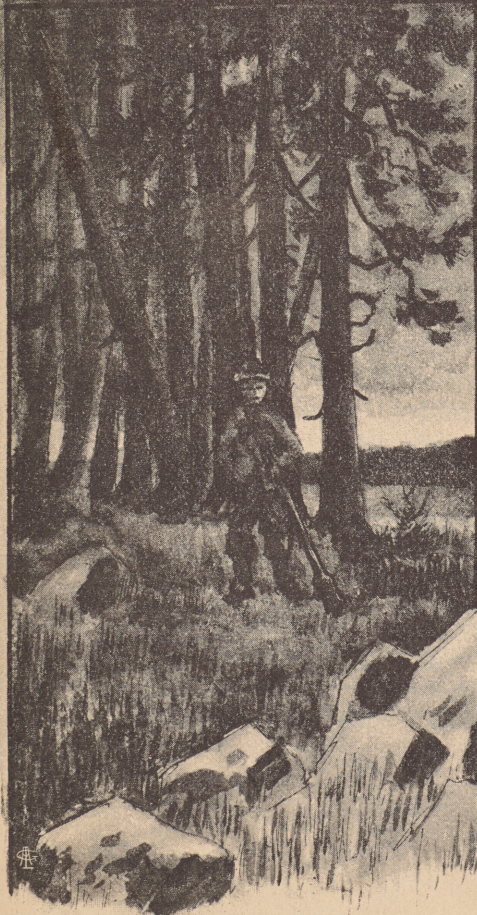
Sthlm
1894

V
I
D

NAUMBURG.

(Nov. 1632.)

Öfver Sachsens nejder är dyster natten,
Mörk och dyster öfver all Tysklands jord.
Bortom Naumburg, staden vid Saales vatten,
Rasta krigarskaror från höga Nord.

Segekoning synts under andakt bida,
Medan svensk en psalm ifrån leden gått.
Lägereldar lyst uti kvällen vida,
Som i norrskensflammor har fästet stått. —

John J. Kelly 1903

»Halt! Wer da?» — »God vän!» — En patrull, som skrider
Fram igenom lägret, drar nu förbi —
Gossar, välbekanta från hundra strider,
Resliga gestalter med kraft uti.

Åter ensam, stödd mot sin muskedunder,
Står han troget, där han på post blef ställd.
Så han ofta vakat i farans stunder,
Vakat så en gång invid Breitenfeld —

Står där, högre, spanande, värderbiten.
Upp till hakan knäppt är hans kyllerrock,
Öfver pannan under en filthatt, sliten,
Ligger, stor och tofvig, en lingul lock —

Står där, Nordens son, ifrån plogen tagen
För att följa fjärran en älskad kung.
Småländsk torparpojke är än ej slagen,
Än finns kraft i arm, och är hägen ung! —

Dimma börjat lägga sig öfver fälten.
Bortåt Lützen skriar så hemskt en uf.
Lägereldar döende. Uti tälten
Är för trötte krigare hvilans ljuf.

Väl behöfs den. Bister och lång var färden
Glesnat led i blå som i gul brigad.
»Konung utaf snö» var af järn, och världen
Har med häpnad skådat hans segrars rad —

Skådat, huru lugnt emot död och pansar
Dragit genom Tyskland de gossar blå.
Nu den fruktansvärde från Nürnbergs skansar
Sägs med Pappenheim invid Lützen stå.

Nästa dag bär mycket i dunkelt sköte.
Tidig sol skall se på den bråda färd —
Skall kanhända lysa på hemskt ett möte,
Medan uti bäfvan är sänkt en värld. —

* * *

Sedan lägereldar ha börjat falna,
Känns novemberkylan rätt skarp i skinn —
Men just då trots påfve och näfvar, valna,
Blir det smålandspojke så varmt i sinn'.

Då de flyga högt öfver haf och länder,
Unga, kära tankar, dem ingen band.
Långt från Naumburg står han med sträckta händer
Och ett jubelskri i sitt fosterland —

Hör med tjusning snön under foten knarra,
Skådar Karlavagnen på fästet, ljus —
Blyges icke, ärrig soldat, att darra,
När på tå han nalkas ett välkändt hus.

Genom fönsterglugg han ditin kan blicka —
Treårspysen leker på golfvet ren,
Och i ljus från sprakande torrvedssticka
Spinner ungmor ottetid lin från ten.

Förr hon ständigt sjöng. Nu är tyst därinne —
Fjärran, fjärran längtande tanken är.
Bleka läppar skälfva. Du dufvosinne,
Det är bön för vännen, du håller kär!

Klinkan lyftes, dörren på gafvel flyger. —
»Halt! Wer da?» — I Sachsen han än står kvar.
Blott patrullen . . . borta. En tår sig smyger
Utur ögat. Drömmen så härlig var! —

* * *

Skarpare blir kylan. Dock än han njuter
För ett ögonblick af sin dröm. — Så kallt!
Eldar ha förkolnat, och mörkret sluter
Nu förskoningslöst uti famnen allt.

Dock, se där! — Nog borde han förr ha funnit,
Om han endast förr hade så sig ställt,
Att ett ensamt ljus uti natten brunnit,
Medan vaka hållits i välkändt tält.

Se, en strimma klar genom lägret vida
Tränger ut i mörker, som rundt om rår,
När en blågul fana dras halft åt sida,
Och i tältets öppning en skepnad står.

Krigare, som frös, blir så varm. Han skådar
Andlöst mot gestalt, som han känner godt.
Kungen själf! Men, Kriste, hvad manne bådär
Detta vemodsdrag, som hans panna fått?

Glömt han tycks den dag, som nu sist förlidit —
Hur vid klockors klang och trumpeters ljud
Genom Naumburgs gator i skridt han ridit,
Prisad och förhärligad som en gud.

Ren han tycks förgätit, hur från balkonger
Borgardöttrar slösat ett blomsterregn,
Hur sin Gideon under äresånger
Uppå knä man tiggat om hans milda hägn.

Kanske kungen ock? — Åh, nog väl man ställer
För den späda fröken, den höga fru —
Så att dem nog icke hans vaka galler.
Säkert har han annat i sinnet nu.

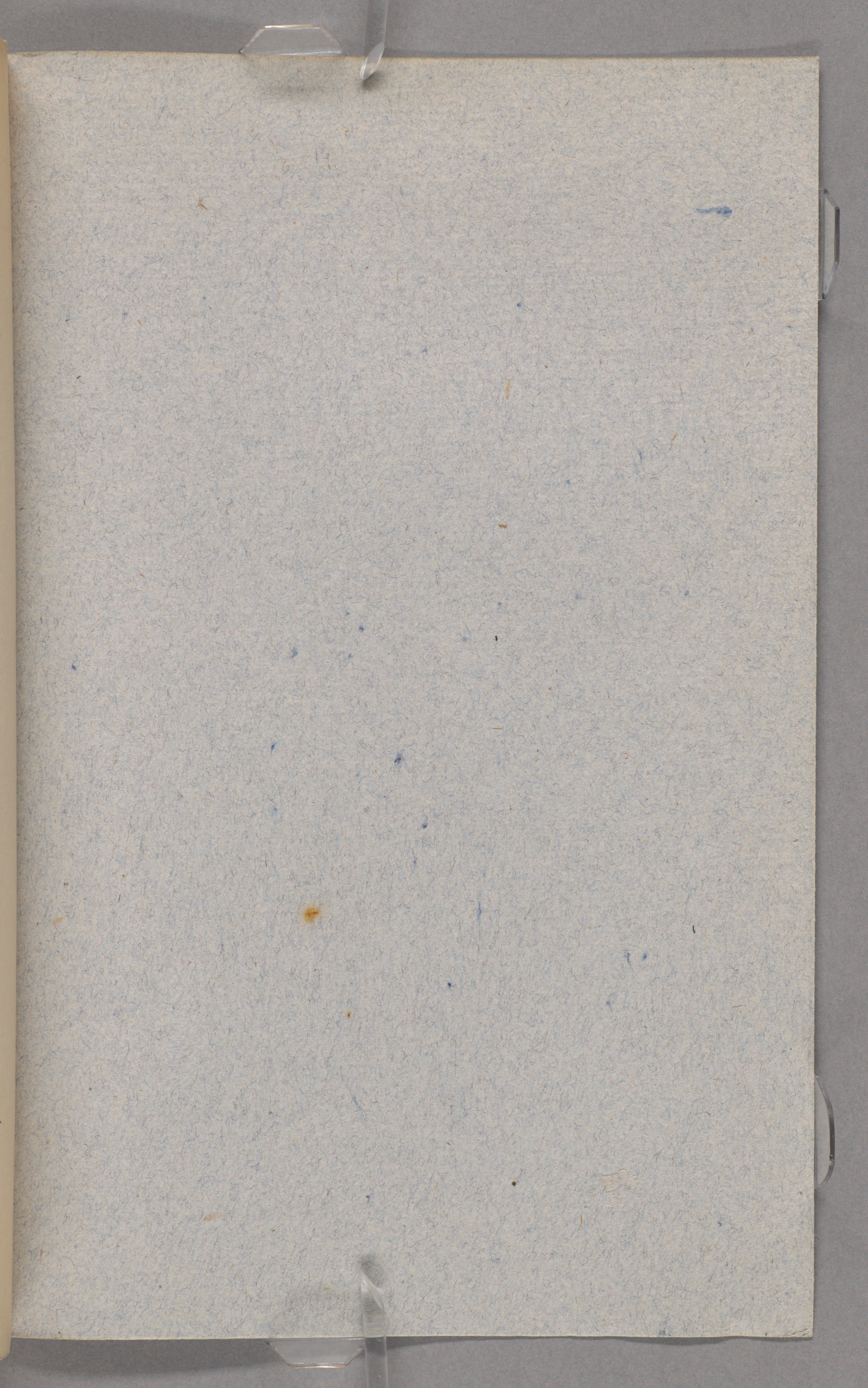
Längsät tältens rader det går, hans öga,
Med en blick — som kom det ur hjältesjäl:
»Tack för allt!» Det vändes emot det höga,
Söker Nordens stjärna — som till farväl.

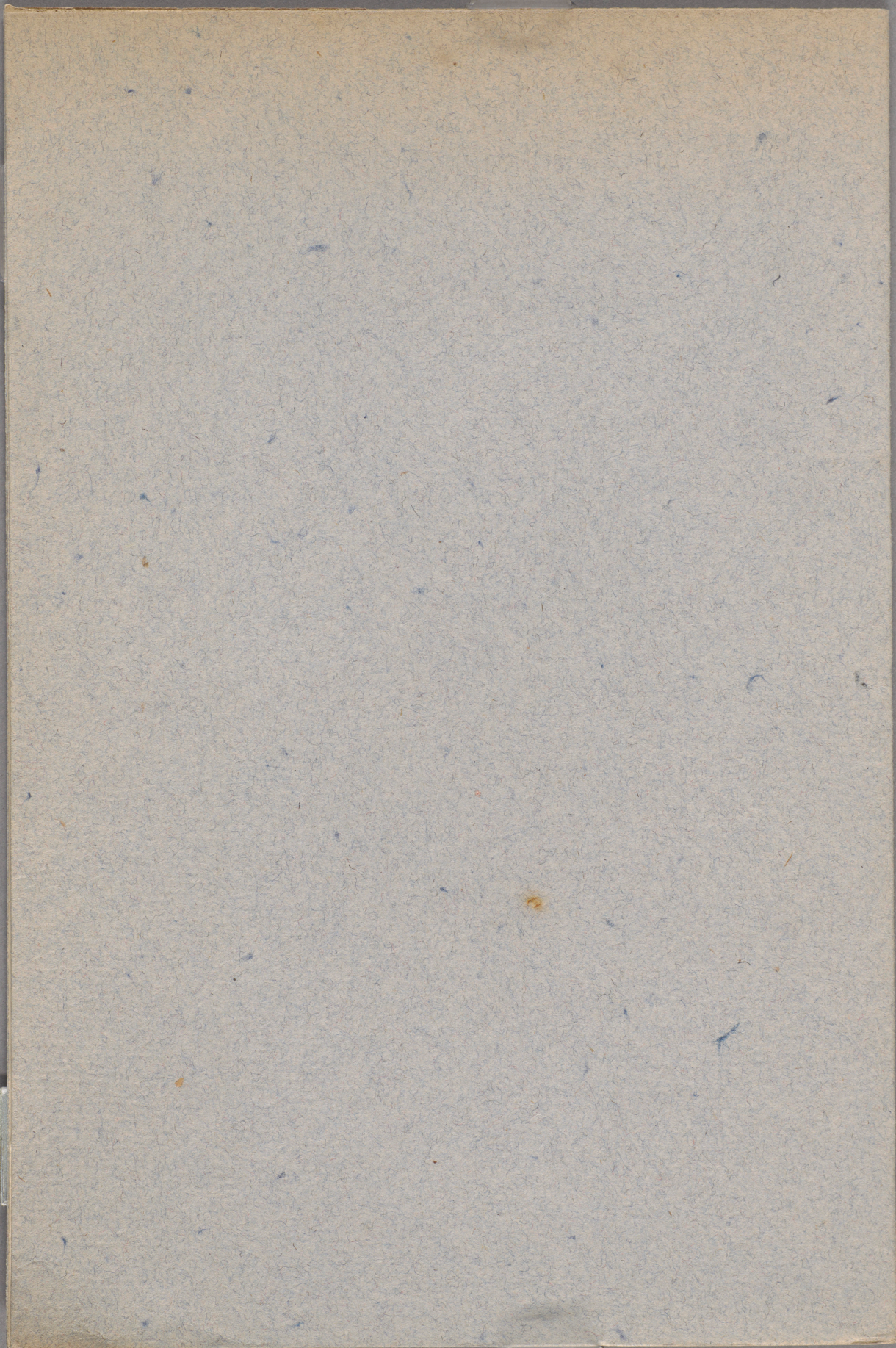
En minut han dröjer. Kring höga pannan
Är ett skimmer som utaf inre glans.
Hvad han sakta hviskar, af ingen annan
Höras får — hans aning är endast *hans*. —

Borta är han. Borta ock alla funder
Om en treårspilt, om en maka, ung.
Grofva händer knäppas kring muskedunder:
»Gode Gud, bevara vår käre kung!» —

(Skansens vårfest 1894.)

Martin Bolander.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
	